

Zoals zo vaak is dit voorstel een al te complex antwoord op een probleem dat in feite al bijna voorbij is: de forfaitaire regeling pakte onrechtvaardig uit voor mensen die in feite geen rente meer ontvingen op hun spaartegoeden. Het moet raar lopen wil dat probleem in 2027 niet grotendeels zijn opgelost.

Het oude stelsel is simpel, leidt tot voorspelbare opbrengsten, en staat in een redelijke verhouding tot de vermogensbelastingen die je elders in Europa aantreft. Daarbij is de Nederlandse belastingdruk op bezit afgezien van de eigen woning bepaald niet het laagste van Europa, maar ook weer niet zo hoog dat het tot grote belastingvlucht leidt.

Ik beschouw dat als een belangrijk macro criterium, en ik vraag mij sterk af of het nieuwe systeem daaraan blijft voldoen.

Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de discussie over aanpassing van de vermogensbelasting in hoge mate is ingegeven door het merkwaardige idee dat Nederland wereldkampioen vermogensongelijkheid zou zijn; een stelling die gebaseerd is op de dubieuze conclusie over het jaar 2019 dat Nederland een Gini-index zou hebben van > 90%. (Credit Suisse Global wealth databook serie). Een korte blik op de berekende Gini indices van de jaren voor en na 2019 laat al zien dat de berekeningen uit dat Global wealth databook dubieus zijn, omdat de waardes veel te sterk fluctueren om geloofwaardig te zijn:

2008 2018 2019 2020 (moet zijn: 2021)

0.65	0.789	0.902	0.750
------	-------	-------	-------

Op basis van één onterechte uitbijter trekt inmiddels een groot deel van het Nederlandse publiek de conclusie dat NL vermogenswise het meest ongelijke land ter wereld is.

De analyses van het CBS, dat veel betere gegevens tot zijn beschikking heeft, en rekening houdt met ons bijzondere pensioensysteem, laten zien dat de Nederlandse vermogens Gini index eerder rond de 65% ligt, en dat die index opmerkelijk stabiel is.

En dus vermoedelijk heel redelijk in lijn met andere Europese landen. (Ik heb de soortgelijke Vermogens Gini analyses van andere Europese landen uiteraard niet paraat.)

Zie: [Ongelijkheid in financiële welvaart - Materiële welvaart in Nederland 2022 | CBS](#)

Het bovenstaande beschouwend als een verdediging van het huidige globale niveau van onze huidige box 3 belasting, merk ik op dat het nieuwe systeem poogt om de belastingdruk per € rendement voor iedereen (ongeveer) even hoog te maken. Nu is dat niet zo, omdat de werkelijke rendementen van mensen sterk uiteenlopen. Maar dat heeft iedereen zelf in de hand, zijn werkelijke rendement (qua assetkeuze), dus bijna niemand heeft daarover echt reden tot klagen. (Behalve wellicht mensen met geringe vermogens, die vaak minder toegang hebben tot efficiënte beleggingsvormen, en die óók om die reden beter grotendeels kunnen worden ontzien bij deze belastingsoort.)

De prijs van de invoering van het voorgestelde, in wezen niet rechtvaardiger nieuwe systeem is een enorme complexiteit. Bijna iedereen moet er een flinke boekhouding op gaan nahouden.

Ook internationaal zie ik weinig animo om zo'n complexe vermogensaanwas- of vermogenswinstbelasting te heffen.

Waarom moeilijk doen als het makkelijk kan?

De enige reden die ik kan verzinnen, is de wens om uiteindelijk de belastingdruk op financieel rendement ongeveer gelijk te stellen aan die op arbeidsinkomen. Vanuit de gedachte dat die druk op financieel rendement nu te laag zou zijn.

Maar die gedachte miskent het redelijke gegeven dat Nederland qua vermogensheffingen niet veel met andere Europese landen uit de pas gaat lopen.

Ik heb meerdere technische bezwaren van andere indieners hier gelezen, en heb daar weinig aan toe te voegen, dus ik laat de vragen 2 tot en met 7 open.

Dat is nu al specialistenwerk.

Het beeld is voor mij duidelijk: dit nieuwe systeem wordt zeer complex, zoals elk systeem dat met volatiele data wordt gevoed, en het brengt hooguit een kwestieuze verbetering, if at all.

Bezint eer ge begint.